

olla leiva jätku ja wesi olla pissa piima jätku";
aga wesi olnud sel geal, oli ta kas Kasari jõest,
mõi Marja saewaist toodud, sastje pesemisels nõisoma
mõrg; kui ta täna pääw veel on, et ei ole
Kui wäile Tüdimatta juba kaunis jõemisaks oli
laeswanud, siis vannus talle ford üle, õne sombris.
isa, wenna maderi poea oabisce raamat peuse, ta
silmas natuseje nega seda ja üles siis: "N, O
halla pähä, seit les ei mõista lugeda, see saada
lugeda," — lippas siis ema juure ja palus, et
ta teda raamatule öpetaks.

Emal lubas ta soovimise täito ja kui ta teisel
pääwol profi ette lehrama istus, siis wöttis poea
pahemale käele oma förwa ja haffasid tähti öp-
piima. Pea mõistiis ta kõik tähed ja nünd wöeli
veetimine ette, mis ta õige ruttu edasi läks, nõnda
et ema fordagi pruufind öhwardada ja võlsta:
"Voi, kui sa jõulus oabisad selgels ei si, siis
saad jõulusuba õhta sea lauta pandud." — Ei,
waid wäile Tüdimatta näitas juba omas esimehes
öppimises et ta töoste tüdimatta oli ja kui sirishand
talwe külasejapji loetama tulsi, siis läks ta wähe Tü-
dimatta ta ette lugema ning öppetaja kütis ta
lugemist, tegi ta'le poi ja linsis ta'se farjalaste
raamatu." — Loodus siis mitu aastat hiljem
See tingitud raamat uagu tähendas ta elu ette,
seit hädaste olid wäjila pääwol sea jalad föodud

Jä linea siug lastub, seal haffasid ta wanemate
sõrmend nende peatoiduse pähja puitutnia. Teisiel
aastail oli neil omel illa nüopalju olnud, et läest suhu
saanud ja omaga endid mäktale aidanud, aga see aasta
tuli neile töste penise peusse, nõnda, et ei sead-
nud, mis pidid tegema. Draste peale naab ei
wöinud wöita; seit neid neil pölnud olemaoli;
mogasist sel geal wabatikkudele ei autud ja seofi
peremees ei wötnud oma käe peale fa mitte, ühe
sonaga: ei jäänud muud nõun tile, kui et wäike
Tüdimatta pidi lusfile farjaks minema, ja wa-
neniad arwasid, et mida warem, seda parem.

Ta ema kuulas ta'se naabri tulasse ühe jõula
peremehe juure farjatse soha ja nõnda sat siis
wäike Tüdamatta wöera leiva otsa. Ta esinesed
pääwad wöera orjuses olid launis raeled, seit
veised ei kainud veel wäijas ja nüüd oli ta iga-
ühele, kellel oga mojas iganees siu pöigiti nina al
oli, lässjalaaks. Inati si dinni! ühendq üllol filtri
Omnets ei thueind see wäga laua, seit wiinak
houdis ta farjalaismä pääw ja wäile Tüdimatta
läks sel pääwol fa esimest forda farjaga wälja.
Olme olsituse, pärte paistis ja taewas sinas lenaste.
Nüüd tehil lebet, lüpsetasi tublid ja ma ütlen
niisugune farjatse lüpse farlus, kui ta veel latbi
kaane soolwee sisse tipitalse, misib paremine, kui
fusfilt funinglikust lõögist taulsa foti kopitud foot.